

Megjelenik hetenként kétszer szerdán és szombaton
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoraljauhely (Vármegyeház II. udv)

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP

Előfizetési ár:
Negyedévre . . . 2 pengő
Hirdetések:
négyzetcentiméterenként.
Nyitltér soronként 20 fillér

Telefon:
M. T. I. Kirendeltség és szerkesztőség, kiadóhivatal 109. szám.

FŐSZERKESZTŐ:

Báró MAILLOT NÁNDOR

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Dr. MIZSÁK JÓZSEF

Telefon:
M. T. I. Kirendeltség és szerkesztőség, kiadóhivatal 109. szám.

Más ifjúságot!

Irtá: Oláh György.

Sevillában úgy huzzák husvétkor a harangot, hogy a harangozó fiúk maguk is lengenek a harangon, rákapaszkodnak a kötéltre s kihintáznak az ablakon a város fölé, mintha ők maguk is harangnyelvek, a harangnyelv élő folytatásai volnának. Aki husvétkor tollat vesz kezébe, annak ugyanilyen élő harangnyelvnek kéne lenni, ugyanígy együtt kéne repülni a feltámadást hirdető harangok szavával. Én magam is úgy képzeltem, mikor a papírt magam elé tettem, hogy most örömtől fogok hirdetni, most ifjúságról, jövőről, az új nemzedékben való feltámadás husvét misztériumáról fogok beszélni. S most látom csak, hogy nincs harangkötél, amibe belekapaszkodjam nincs az ország mai fiatalágáról szólva örömet hirdető harangnyelv, aminek folytatása lehetnék.

A napokban részt vettem egy ifjúsági megbeszélésen, a fiatalág legintelligensebbjei: ügyvédek, orvosok, tanársegédek, újságírók, diákvizérek gyűltek ott össze, kezdő írók, filológusok és gondolkodók, legkiválóbb agyvélői a mai huszonöt-harmincesztendős fiatalágnak. A legaktuálisabb kérdésekről, a földmives proletáriátus szörnyű szegénységéről, a földproblémáról és a városi szegényekről folyt a szó és a tárgyalás közben egyik felszólaló, egy tehetséges magyar fiú, a legnyugodtabban kifejtette, hogy nem kell többé háboru, irredenta ábránd és fegyver. A parasztdemokráciák az utódállamokban megtalálják az utat egymáshoz s ha itt agrár-demokrácia jut uralomra, egymásra talál a cseh, tót, román, magyar és horvát paraszt és akkor a magyar nép újra megtalálja elhelyezkedését a Duna-medencében. Ezeket mondta el a legnyugodtabb fölényrel, mintha Jászi vagy Károlyi egyik októberi beszédét ismételte volna és a többiek nyugodtan hallgatták, nem tört ki felháborodás, nem volt, aki felordítson és a tintatartót az arcába vágja.

Nem akarok tulozni, ismerem én az én generációm sorsát, tudom én, hogy szenvedés, a fiatalok nyomorgás csak apátiát, hidegvért és kérget csinál a lélekben. Tudom, hogy az ifju, aki talán fronton is járt a háboru utolsó évében, aki hallotta az őszirózsás forradalom matrozainak istenkáromlását, látta a proletárdiktatura lángvörös drapériáit, aki tán akasztást is látott, román, cseh és szerb kegyetlenkedést, vagonlakó volt, tagja a nemzeti hadseregnek, karhatalmista és ebédelt gyanus szuterénekben, alacsony, félhomályos, ételpáras menzákon, lakott menekült otthonokban, tömegkollégiumok fűtetlen szállásain, rongypokrócos szalmazsákgyon, sósheringet vacsorázott és belesodrót tüntetések áradatába, aki végigjárta a nélkülözés minden skáláját, tanulmányaival párhuzamosan volt magánhivatalnok, órabéres és tulórás, ötven pengős délutáni pótmunkás és nyolcvan pengős déli irodarab-szolga, aki a farkastorku Károlyitól kezdve a rőt Kun Bélán, Friedrichen, Héjjas Ivánon, Telekin keresztül Bethlenig annyi váratlan emelkedés és bukás, annyi meglepő és ellentmondó dolgot látott éppen az élet legfogékonyabb éveiben, annak a szive kell, hogy megedződjék mindennel szemben, annak szemében először csak a cinizmus csillanhat meg minden meglepetésre és nehezebben tud hevülni, nehezen tud felháborodni, mert vastag kéregnek kell átmelegedni, hogy hinni tudjon.

Nem akarok tulozni, nem kívánom én az én generációmól, hogy minduntalan kokárdával Talpra Magyart szavaljon, Tizenkét Pontokat gyártson olyan világotmerő romantikus hittel, mint a 48-as március ifjúsága. Tudom én, hogy ez a mai nemzedék minden elődjénél kevésbé éli az eszményeket, mert minden előző nemzedéknél jobban érzi bőrien a materiális világ, közgazdaság kérelmetlen törvényeit. De hogy ne legyenek pillanatai, melyekben arcát mégis előnti a vörösség, ne legyen perce, melyben mégis fejébe szalad a vére, mikor e tényre szabott rongyos kis ország körül minden új demokrácia fegyverrel les ránk és az utolsó tíz év minden népszabadításából egyetlen tanúság ordít ki ránk: fegyvert, fegyvert, fegyvert!

Nem akarok tulozni, de engem mégis csak elborít a vér, mikor azt látom, hogy mig itt az ifjúság elitjének egy része dzszebend hangjain és a lokálok szines zürzavarán át, csak egy világtörvényt ismer: zsentrinek látszani, kornyadt kis bajuszkát hordani és a mágnáshoz hasonulni, addig a másik rész, az eljövendő szellemi élet kovásza, a költők, az intellektuális, a szellem hőseinek csoportja meg nyugodtan hallgat végig olyan előadást, melyben a magyar agrár-demokrácia összelelkezik a cseh agrár-demokráciával, mintha maga is elhinné, hogy itt akár a tót, akár a ruthén, vagy horvát parasztság szabadon tudna tárgyalni, egyezkedni, szövetkezni a magyarral, mig egyetlen cseh, szerb vagy oláh szurony van országában!

Katonafaj voltunk ezer évig, szebb, lélekelőbb, fényesebb látványt sohasem tudunk adni a világnak, mint mikor egy-egy viaszcsákós huszárezred parádéra vonult fel. Államéletünk legszebb formáit mindég háboruban mutattuk meg, történelmünk legkiemelkedőbb pontjai mindig azok az évek, amikor fegyver volt kezünkbe. Más

tollal, hajóvitorlával, ekével, gyárkémmel, vagy diplomataokmány-nyal szerzett magának pozíciót Európában. Nekünk, mint abban a bizonyos tatárörzben minden családfo újszülött fiának, kardot tett bölcsönkbe a végzet, azok az államférfiaink voltak legnagyobbak, akik ismerni és használni tudták ezt a végzetajándékot. — A negyvennyolcas generációnk minden nagysága abban van, hogy egyezkedések helyett hamar rátudott térni a fegyverre. Nemcsak maga, de az egész magyar faj igazságát mondta a költő Zrinyi, amikor azt írta, hogy nem pennával, de karddal akarja írni az örök dicsőséget. A mi parasztunk csak katonai formákban szervezhető meg igazán, a legrongyosabb és mocskosabb zsellér fiuból is király lesz, ha egyszer huszármundért és huszárcsizmát huz magára.

És mégis ugylátszik a mi ifjúságunk vezetőiben ma már annyira megromlottak az őstönök, hogy erre az egyszerű törvényre sem képes rájönni. Bizony aki ma itt az ifjúságról akar írni, annak tolla soha sem lehet örömtől hirdető harangnyelv, legfeljebb nagypénteki kereplő, mely nem a feltámadásról szól, csak kétségbeesésről és a Koponyák hegyéről. . .

Tehementesítjük a kézműipart

A Zemplén számára írta: dr. Dréh Imre államtitkár.

A magyar társadalom, amelyet a Trianon és a bolezvizmus fokozott mértékben tépázott meg, dicséretre méltó szeretettel és megértéssel vállalta a gazdasági harcra nem képes, magára maradt egyén védelmét. Tudást és szeretetet öntött azokba a törvényekbe, amelyeknek hivatása letörölni a könnyet a kétségbeesettek arcáról, tartóssá tenni az örömet ott, ahova ez véletlenül betenkin-tett. Ezt a ténnyt állapították meg a külföldön is, mindazok, akik a magyar társadalombiztosítás épületebe betekintettek.

De vajjon, háládatos-e könnyeket felszárítani, szegényeket gyámolítani, betegeket gyógyítani, éhezőknek ételt adni, csüggedőket bátorítani? Aki az utolsó hetekben a napi sajtó termékeit lapozta, arra a szomorú következtetésre jut, hogy bizony nem érdemes. Lehet azonban, hogy ez csak felületes megállapítás, mert a sok, igaztalan, kicsinyes, piszkálódó támadás nem a Társadalombiztosító Intézet biztosított tagjaitól jön, hanem olyanoktól, akik talán sajnálják már azt, hogy valaha átérezék a társadalom szívzaggató szavát és nagylelkien magukra vállalták a szociális terhek viselését. Vannak olyanok is, akiket a ki nem elégitett egyéni ambíció tüzelt fel az oktalan támadásokra, mások meg anélkül, hogy a társadalombiztosítás labirintjába valaha is betekintettek volna, feljogosítva érezték magukat a kértelen — és helytelen — tanácsok osztogatására.

Azt panaszzák némelyek, hogy a magyar társadalombiztosítás drága. Ezzel szemben le kell rögzíteni azt a ténnyt, hogy mig nálunk a betegségi és az öregségi biztosítási teher a bérek 10%-ára rug, addig a legtöbb külföldi országban ez a teher a bérek 13-15%-ig emelkedik fel, az egyesektől bálványozott Szovjetországban pedig, számos iparágnál egészen a munkabér 22%-ig!

Az a tény azonban, hogy a magyar társadalombiztosítási teher a munkabérek 10%-át jelenti, nem lehet alapja annak a lelkiismeretlenül megnyilatkozó vádaskodásnak, amely szerint a társadalombiztosítás 10%-kal drágította meg a termelést. Nézzünk a szemébe ennek a vádnak! Az ideai társadalombiztosítási reform végrehajtása azzal kezdődött, hogy miniszterem, dr. Vass József, saját hatáskörében, a betegségi biztosítás járulékulcsát 7%-ról 6%-ra csökkentette, ami a betegségi biztosítással járó köztehernek még akkor is 7%-kal való mérséklését jelenti, ha tekintetbe vesszük, hogy ezzel egyidejűleg megszüntettük a berosztályok rendszerével összefüggő mindazokat az igazságtalanságokat, melyeknek bántó hatása eddig a munkások százezreit érintette. Ezzel egyidejűleg hatálybalépett az új, öregségi és rokkantsági biztosítás.

Vajjon milyen új terhet jelentett ez az életgondok alatt küzködő kézműiparosra? Az új biztosítási ágazat járulékkerhe 4%. Ennek fele a törvényalapján a munkást, nem pedig az iparost illeti. A fennmaradó 2% a kézműiparosok tulajdonképeni terhe. De valótlan állít az, aki ezzel kapcsolatban azt hangoztatja, hogy ime 2 százalékkal drágítottuk a kézműiparoság termelési költségeit! Mert nem a termelési költséget fokoztuk a szóbanlevő 2%-kal, hanem csupán a munkabért, tehát a termelési költségnek csak azt a hányadát, mely a munkabérben jelentkezik. Minthogy pedig, általában az ipari termelés költségének legfeljebb 40%-a esik a munkabérre, a kézműiparost terhelő 2% os járuléktöbblet csak 0,8 százalékkal fokozhatja a termelés költségeit. Ha tekintetbe vesszük, hogy a betegségi biztosítási járulékulcs csökkenése következtében, nagy átlagban, a termelési költséget 0,2 százalékkal csökkentet-

Egyes szám ára 10 fillér

tők, akkor nyilvánvaló, hogy a társadalombiztosítási reform következményeképpen, az ipari termelők költségét alig éri el a 0.6 százalékos. A legnagyobb magyar szociális intézmény elleni agitáció mögött tehát az a dőre tény lapang, hogy akadnak maradi gondolkodású emberek, akik az alkalmazottak és munkások szociális védelme érdekében, még a termelési költség 0.6%-ának megfelelő terhet sem hajlandók magukra vállalni.

Alacsonyabb járulékok, enyhébb járulékbekajátás! — hallatszik minduntalan. Nem lehet! Tiltja ezt a hatalmas magyar néprétegeknek egészsége, gyógyulása, fájdalmainak megszüntetése, egészséges gyermekek világra hozása, a csecsemők fizikumának megerősítése.

Mint hogy azonban miniszteremnek és nekem, mint első munkatársának, kimondott szándékunk segíteni a Trianont leginkább selymő kézműipari rendet, könnyíteni annak terheiről, ott ahol csak lehet, a népjóléti és munkügyi kormányzat április hó 1-től számítva a következő könnyítéseket adja meg az iparos és kereskedő társadalomnak.

1. a kézműiparosság közszállításokban való részvételének megkönnyítése céljából a járulékok kimutatásoknál a Társadalombiztosító, ezentúl a jelenlegi 2 pengő, illetőleg — sürgősség esetén — 4 pengő helyett, díjat egyáltalán nem fog felszámítani;

2. a Társadalombiztosító üzemutóddal kapcsolatos vitás esetekben a lehető legméltányosabban lesz kötelese eljárni.

3. Nehogy a kézműiparost jogtalan megterhelés sújtsa azzal kapcsolatban, hogy fia átmenetileg üzemében tartozkodik, a Társadalombiztosító a kézműiparosok családtagjainak biztosítási kötelezettségét csak abban az esetben állapítja meg, ha ezek tanszerződéssel vannak alkalmazva, vagy munkatársasági kifizetésen felül a rendes munkavállalók munkatársasági kifizetésével;

4. Számos panasznak fog egyszerűsíteni a véget vetni Vass miniszternek az a rendelete, hogy az első fizetési meghagyás után kézbesítési díjat a jövőben felszámítani nem lehet, ha a folyó járulékon kívül az iparosnak nincs hátráléka;

5. vitás eseteknek gyors elintézése, szakszerű, pontos, szolgálatkész és gyors felvilágosítások megadásának intézményes biztosítása céljából a népjóléti és munkügyi kormányzat elrendeli, hogy a Társadalombiztosítónál mind a kézműiparosoknak, mind a gyár-iparnak, mind a munkavállalók társadalmának rendelkezésére álljon egy-egy kintő tisztviselő.

6. a baleseti terhek könnyítése céljából szakítunk az eddigi rendszerrel, az 1929. évi előleg kiróásával kapcsolatban, ugyanis a behajtási rendszer teljesen átalakul; míg eddig a feltüntetett összegeket elvben negyedévenként fizették, április hó 1-től számítva, a kimutatásban feltüntetett összeget, minden késedelmi pótlék felszámítása nélkül havi egyenlő részletekben lehet megfizetni.

Végül a társadalombiztosítási alkotmányosság helyreállításának érdekében elrendeltük, egy osztálynak önkormányzati osztállyá való kiépítését, hogy annak tisztviselői a leggyorsabb ütemben készítsék el a május 10., 11. és

12-én esedékes önkormányzati választásokat.

Husvét van. Szünjék meg az oktalan vádaskodás. Hasson át mindnyájunkat a Krisztusi szeretet gondolata az együttműködés és a megértés szelleme és bizva-bizom abban, hogy akkor valóra válik mindnyájunknak közös célja, hogy az öregek nyomorának, a rokkantak nélkülözéseinek, az özvegyek keserveinek és az árvák panaszainak megszüntetésével, vidámabbá, teljesebbé, szebbé és erősebbé váljék a meggyöngyült, de életének örökkön buzgó forrásaitól gazdag magyar élet.

Sátoraljaujhely és Sárospatak egymásra utaltsága Sárospataknak a sátoraljaujhelyi Közművekhez való bekapcsolásában

Kérészy Gyula ny. városi főmérnök cikksorozatának folytatása

Mig a villamos áramszolgáltatás kérdése Sárospatakra nézve az eddigi koncesszió felmondásával, Sátoraljaujhelyre pedig az új elektromos centrálé üzembe hozásával teljesen aktuálissá vált s mindkét közösség jól felfogott érdekeinek megfelelően föltétlenül és hamarosan megoldható, addig Sárospatak város vízellátásának kérdése nagyobb előtanulmányt és előmunkákat igényel s a mi érdekességünk keretei csak ezeknek eredményéhez képest állapíthatók meg.

Utolsó cikkemben már röviden jeleztem, hogy Sárospataknak fontos érdeke a vízellátás kérdésének sürgős megoldása. Nem is tartom szükségesnek e véleményem hosszadalmas indokolását, csupán azt említem meg, hogy Sárospatak még ivóvíz dolgában is annyira nehéz helyzetben van, hogy sokan a malomkőgyár kutjából hordatják az ivóvizet, mert a városban igen kevés az élvezhető vízü. De sem az előbbi, sem az utóbbi vízforrások nincsenek a higiénikus követelményeknek megfelelően felszerelve és kezelve. E vizek nagy

része még fizikailag sem tiszta, a kutak majdnem kivétel nélkül ki vannak téve a talajvizek, sőt szennyvizek és foccaliák általi fertőzés veszélyének is. A víz keménységi fokánál fogva mosásra nem alkalmas, sőt főzésre és ipari célokra sem nagyon. Mennyiségénél fogva köztisztasági és tűzrendészeti szempontból teljesen elégtelen.

Sátoraljaujhely vízműveinek a Ronyva nagyterjedésű s átlag 30 méter mély kavicsmedencéje kitűnő ivó- és ipari célokra is igen alkalmas vizet szolgáltat, mely a fertőzés veszélyétől megfelelő védőterülettel s azonkívül is egy 2-3 méter vastag vízhatlan agyagtakaróval szinte ideálisan meg van óva, vízhozama pedig oly nagy, hogy komoly aggodalom nélkül vállalhatnók hasonló város vízzel való ellátását. Igaz ugyan, hogy ujabban a medence vízszíneinek csekély süllyedése volt észlelhető, de ez — véleményem szerint — csak időszaki jelenség és nincsen mélyebben fekvő geológiai oka. Mindazonáltal ennek a jelenségnek okait szükségesnek tartom a legalapossabban tanulmányozni és természetét megállapítani.

Sárospataknak azonban, mielőtt az ujhelyi vízmű igénybevételét elhatározhatná, a legalapossabban tanulmányozni kell azt a kérdést, hogy nincs e egyáltalán lehetősége annak, hogy szükséges mennyiségű és megfelelő minőségű vizet a város közelében feltárhassanak, mert az ujhelyi vízműtől Sárospatakig építendő távvezeték költsége, a terep és talajviszonyokban várható nehézségektől eltekintve is a közvetlen vízbeszerzés költségeihez képest igen nagy, megközelítőleg is félmillió pengőt meghaladó többletköltséget jelent s a hosszú csővezetékben érvényesülő akadályok (surlódás) a vízszállítást is megdrágítják, tehát az üzemeltetési költségeket emelik. Ma különben is a legelőnyösebb helyzetek mellett is 10.000 körüli lakossal bíró, nem nagyon sűrűn beépített város viz-

művel való ellátásának költségei egy köbméter víznek legalább 40 f-el való értékesítését követeli. Amig tehát a közelebről való vízbeszerzés lehetőségének kérdése legalapossabban tisztázva nincs, addig Sárospatak város az ujhelyi vízmű igénybevételére nem is gondolhat. Ez a kérdés pedig meglehetősen nehéz. Alapos feltárásokat, megfélelőnek látszó vízforrások megtalálása esetén próbaszivattyúzások és vizvizsgálatokat igényel.

Nem tudom történetek-e már ez irányban komoly lépések, de e téren a halogatás a közérdekre föltétlenül káros és igazán nem tudom helyeselni, hogy mikor annyi — sürgősnek igazán nem, de fényűzésnek vagy gazdasági kísérletezésnek inkább minősíthető — nagy befektetésekre bőven van pénz, ily fontos egészségügyi kérdések alapos tanulmányozása és végleges megoldása nálunk ujabban jóformán teljesen háttérbe szorult.

A kérdés érdemének megvitatását nem tartom e cikk keretébe illőnek, sőt még a követendő eljárás irányainak kijelölését sem, általánosságban azonban azt hiszem nem tévedek, ha úgy vélem, hogy ezeknek a tanulmányoknak és kísérleteknek az eredménye negatív lesz. A legolcsóbb, gravitációs vízműről a geológiai viszonyok mellett szó sem lehet. Csak egy kedvező esetet tartok lehetségesnek, de azt is csak kevés valószínűséggel, hogy a Radvány patak völgyében és pedig a halastó felső határa körül volna feltárható megfelelő hozamu és jó vizet szolgáltató vízvezető réteg, vagy medence. A város körül elterülő kőporos rétegben vagy közvetlenül az alatt sincs ennek eshetősége kizárva, de itt a víz minden valószínűség szerint a terepszint alatt több mint 20 méter mélységben van, mely a vízszállítást igen megdrágítja, esetleg igen költséges mély építkezéseket, pl. a szivattyutelepnek földalatti felépítését tenné szükségessé.

Ha bármiképpen is sikerülne a város közeléből való vízbeszerzés lehetőségét beigazolni, akkor a gazdasági szempontok teljesen kizárnák a víznek tőlünk való beszerzését s akkor közműveink Sárospatak vízellátásának kérdésében csakis a létesítendő öndálló vízmű üzemének energiával való ellátásánál lennének érdekelve.

Akár külön vízmű létesítése válik lehetővé, akár az ujhelyi vízműből lesz célszerűen megoldható Sárospatak vizel való ellátása, a folyamatosítás gyorsítása érdekében Sárospataknak már most tanulmányozni kellene a kivitel gazdasági alapját is és meg kellene állapítani a városnak azokat a körzeteit, amelyben a vízvezeték kötelező használatával s az ebből fixre kiszámítható jövedelemből (átalányrendszerrel) a befizetés törlesztése biztosítható volna.

Finom huskonzervek, vérbélű narancs

a

Magyar Köztisztviselők Fogyasztási-, Termelő- és Értékesítő Szövetkezete sátoraljaujhelyi árudájában

Telefonszám: 172.

Kérdező számok

Irta: Kántor Mihály

Hallgatom én is a számok beszédét. Künn zug a szél, borong az ég. Az utakon küllőfélig vág le a kerék. A kerítések tövén apró magyarok. Küllőfélnél alig nagyobbak, vágják a sarat. Jönnek szorgalmasan egymásután az iskolába. Van, akit lóháton hoz az édesapja vagy a nagyobb testvére. Ott teszi le az iskola kis kapujában. Hej! ha látná a mi generálisszimusunk, a miniszter ur ezt a nagy igyekezetet, ahogy ezek a kicsi fiúk, pici lányok törnek előre a csatasor felé, mely a jobb, nagyobb Magyarország irányába indul, tudom megdobbana szíve, felragyogna a szeme... Hiszen bár látná... Tán még szólna is néhány szót valamelyik miniszter urnak, hogy:

— Nézd csak, barátom, milyen nagy sarat vágnak ezek a cigándi gyerekek, milyen rosszak itt az utak. Csinálj valamit, drága barátom!

Aztán megszámolná, hogy hány pár csizma lépi át az iskola küszöbét. Nem hinne a szemének. Még tán engem is megkérdezne, hogy:

— Hány gyerek jár iskolába ebben a faluban?

— Négy százötven, kérem alászan — felelném nagy tisztességtudással.

— És hány tanterembe?

— Négybe... De most épül három — magyaráznám a dolgot, mert szükségesnek érezném a magyarázatot.

— Hányan tanítanak most?

— Hatan, kérem szépen. Van azonban még 150 gazdasági iskolás gyerek is. No de jövőre már 7-en leszünk kegyelmes uram, *heten*...

— Hét tanerőre kevesebb gyerek fog jutni. Akkor majd jobban haladhatnak. Jó munkát! Isten vele! — bucsuznék tőlem ökegyelmessége.

Én azonban nagy falusi ravasszággal mosolyognék befelé és elébe állnék:

— Kegyelmes uram! Engedjen még egy pár szót szólanom...

— Beszéljen! — mondaná ő.

— Kegyelmes uram! Jövőre hetűnkre még több gyerek jut, mint most hatűnkra...

— Hogy-hogy? — kérdezné meglepetten.

— Ugy kérem alászan, hogy jövőre nem 450, de 580 tanuló lesz, ebből pedig nyolcvannál is több gyerek jut egynek-egynek. Két év múlva 700, három év múlva 800 lesz, ha a jó Isten megtartja őket... és mi nem leszünk csak heten 7 tanteremmel.

Hejh! tudom, hogy elgondolkoznék a miniszter ur, mikor ezeket hallaná. Én meg hozzátenném még végszónak, hogy:

— Meg aztán azzal a nyolc osztályu népiskolával is csinálni kellene valamit!

Ha ez így lehetne, ahogy én kigondoltam, akkor tudom, hogy minden jól lenne, mert a mi miniszterünk az eszével gondolkodik, de a szívével cselekszik.

— Látjátok, — mondaná a többi miniszternek, különösen a kincstartónak — mindig sokaljátok, amit kulturára kérek. Hát most nézzétek meg magatok, sok-e amit adtok, hiszen csak Cigándnak még 7 új iskola kellene és pedig sürgősen, aztán nemsokára ismét 7... rövid 12 esztendőn belül...

Álom... álom...

Most én nagyon szomorú vagyok. Az álmaim miatt vagyok szomorú. Nem azért, hogy álmodom, hanem, hogy felébredek. Aki

az egyetlen honvéd jelszót, melynek hallatára ment a gyermek, ment... előre.

De az álom, a varázslat nem tart soká. A kérielhetetlen valóság felébreszt belőle. Ugy érezzük magunkat, mint a vándor, aki napsütötte ormokon járt, de hirtelen a mélybe zuhan; sötét, nyirkos hideg marja, szabadulni akar, de nem lehet, kegyetlen kősziklák fala veszi mindenünnen körül... segítségért kiált, nem hallja, nem nyújt felé kezét neki senki sem. Egy ideig még döntégeti börtönének falait, de kifárad, elalél és a tehetetlenség a halállal való kibékülés bódulatába zsibbasztja.

Valahogy így látom én a magyart 1929 márciusában.

De hát lehet-e a halál, az elmulás gondolatával kibékülni? Nem, nem, soha!

Hiszen nem is egészen hű a kép, amit előbbi szavaimmal festettem. Sántit mint minden hasonlat.

Mintha volna már, aki jajkiáltásunkat meghallotta.

5 világrész és mindenütt Palma

!!!Ázsia!!!Afrika!!!Amerika!!!
 Ausztrália!!!Europa!!!Azs
 !!!Amerika!!!
 ...Palman járj, ha
 ...Dolgod végzed,
 ...Kitartásra
 ...Frissességet
 Ad Palma

PALMA

nem tud álmodni, az még nem kóstolta meg, mi a gyötrem. A korbácsütés kinja csak a pillanate, de állandó az álmodó baja. Álom és valóság között nagyon szerencsétlen a kapcsolat. Álomban elfelejtjük könnyen és egészen a valóságot, de a valóságban az álmodást soha. Az álom, ez a testetlen *Semmi*, szembeáll a nagy *Realitással* és vagy meggyőzi azt (alkotván új világot a semmiből), vagy ott nyög az ellene kardra kelt évezredek csapásai alatt. Így is, úgy is az álmodó ember az áldozat.

Ez az egész beszélgetés csak ábrándozás. A tanító álma. Erről írta vala pedig ama bölcs poéta, hogy ez „az élet megrontója.” Az én életem megrontója. Az álmodó... A tanító ember különösen boldogtalan. Ami körülveszi, csupa nyomoruság és tudatlanság. Jaj! azok a lyukas apró csizmák, a hóvizes sárban; azok a levegőtlen,

zsufolt termek, azok a sok gyermekes szegény emberek. *Milyen sápadtak, sárgák ezek a jövőendő vitézek!* Megmértem az ötödik osztály testi súlyát. Harminc knál egy sem volt súlyosabb, de volt olyan is, aki a huszat sem érte el. Tízéves magyar gyermekek! A határunk áldott jó föld, a népünk a hangyáknál is szorgalmasabb. A magukét művelik csodálatos erőmegfeszítéssel. Mégis szegények! 5-6 mm-ás buzaátlag tarka-barka tehéncsorda, vértetűs szentiváni almák... Oh! mennyi tudásra volna még itt szükség!...

Mi lesz most? A jövő közeleg. Istene kívül nincs senki, aki elébe állhatna. Ez éven 80, jövőre 100, aztán meg még több gyerek jut majd egy tanítóra. Micsoda visszaesés lesz itt!

Ilyen látásoknál szoktam behunyni a szememet, hogy szebbet lássak. Az álmat. Művelt falut, jó módu népet, egészséges, nagy

A márciusiünnep új megvilágításban

Dr. Szirmay István vm. t. főügyész megnyitó beszéde a sátoraljai helyi Nemzeti Kaszinó március 15-iki ünnepségén

Fényesebb multat sivarabb jelenből aligha idézett még fel a magyar, mint amikor 1929 márciusban visszaemlékezik 1848 márciusára.

Abból a fojtogató ködből, amely ma megüli lelkeinket, a 81 év előtti magyarság nagyszerű erőfeszítésének pompás képei alig-alig bírnak kibontakozni.

Hiszen megdobbann a szívünk ma is, ha az emlékek nyomán támadt képzelet elének varázsolja a költő-óriást, mikor szentséges extázisban kiáltja oda: Talpra magyar, hí a haza! Hiszen ma is érezzük a szívűnkre toluoló vérnek melegségét, ha hallani véljük a magyar szabadság bilincseinek ropogását... megfiatalodunk, erőből duzzadni érezzük izmainkat, ha a fantázia fülűnkbe dörgi

Börtönűnk fenekére egy-egy biztató sugárka téved. A messze távolból szózat hallatszlik: Közeleg szabadulásod órája, ne csüggedj magyar! Ám ha azt akarod, hogy a világ népei újból becsülésűnkbe fogadjanak, térj vissza a 48-hoz!

Hogy mit jelent ez a felhívás és mit jelent a 48 a magyar történelem kimagasló dátumai között, azt ünnepi szónokunk fogja önöknek kifejteni. Én csak arra kívánok rámutatni, hogy mostani nehézetűnkben a 48-as eszmék felidézése nemcsak kegyeletes kötelesség, nemcsak az utókor hálás hódolata, hanem integráns része legaktuálisabb politikánk: a szebb, boldogabb magyar jövő előkészítésének.

Mikor a győztes hatalom tizenkét évi zsarnokoskodás után — 1860-ban alkudozni kezdett apáinkkal és hajlandónak mutatkozott a 48-előtti alkotmány töredékeinek helyreállítására, apáink megköszönték a császárt szíves jóakarát, de a leghatározottabban

kijelentették, hogy nem kérnek belőle. Kegyeskedjék felséged előbb a 48-as alkotmányt visszaállítani és akkor tárgyalhatunk afelől, hogy szükséges-e azon és mit változtatni — üzeni Deák Ferenc első feliratában Ferencz Józsefnek a nemzet egyetemes helyeslése mellett. A „vissza a 48-hoz” tehát nem is új jelszó a magyar politikában.

Ki tudna most arra válaszolni, hogy miként alakult volna a magyar nemzet történelme, ha szívesebben ragaszkodott volna a 48-as alaptörvények visszaállításához és nem egyezkedik ki Uralkodójával, míg az meg nem engedi, hogy külpolitikáját saját érdekeinek megfelelően irányíthassa és a független magyar nemzeti állam védelmét önálló magyar hadsereg teljesítse.

Talán új harcba keveredtünk volna a Gesamtmonarchie makacs védőivel? Talán megtörtént volna a csoda, hogy a magyar nemzet most már nem várta volna, hogy Kossuth Lajos *mégegyszer*

iskolákat. Az egész haza, mint egy nagy Stadion, melyben sugárzó arccal tekint szét a világ szélei felé Árpád népe, mert sem szűkség, sem betegség, sem fejedelemség, sem hatalmasság meg nem rémíthetik...

Aztán kinyitom a szemem...

Ilyenkor vagyok nagyon szomorú. Sikoltani szeretnék, hátha messzebbre hallatszanék a hangom. Hátha reá tudnám terelni a figyelmet azokra a helyekre, ahol ilyen rohamosan nő a gyermeklétszám. Nemcsak az én falumban vannak 8—10 gyermekes családok. Másutt is. Amikor az „egyke” annyira az érdeklődés előterébe került, ezek a szapora faluk fokozott figyelmet érdemelnének. Legaldobb annyit, mint az egyke. Az az érzésem, hogy ami ott baj, azt itt lehet orvosolni. Ami nincs, azért nem tékozzhatjuk el azt, ami van. A magyar jövőnek erre felé van a pirkadása.

Ha száz karunk van, kilencvenkilencet itt állítsunk munkába; ha száz szemünk van, kilencvenkilencet erre felé nézzünk. Gyorsan! Még ma! Holnap talán már az uccán lesznek a gyermekek. Holnapután már beköszönt a teljes züllesztés, aztán...

Aztán itt is elkövetkezhet, hogy nem kell iskolát építeni...

Jaj! Miért nem tudnak ezek a betűk sikoltani?!

Barátokat Ujhelynek!

Másodszor pedig: vonatra Ujhely! Barátokat Ujhelynek, hogy jöjjenek és lássák; — vonatra pedig, hogy szétvigyük vérlázító hírét — micsoda gátsággal bánt velünk Trianon!

Rothermere után Lloyd George is tanúsítja már, hogy mindaz, amit szenvedtünk, nagy százalékban nemösmertségünk eredménye;

üzzenjen és mindnyájan elmentünk volna az elfogyott regimentet kikapcsolni, talán valóra vált volna a költő víziója és az isaszegi, nagysarlói csatatereken csakugyan megmozdultak volna a halott honvédek csontjai; talán újból elbuktunk volna, de azóta már bizonyosan megint feltámadtunk volna!

Ámde ezek mind csak feltevések, több, kevesebb valószínűsége alapított következtetések.

Való és kétségtelen tény azonban, hogy mindazok, akik mostani szerencsétlen helyzetünkben szimpátiát árulnak el velünk szemben, ennek forrásul 1848-ban tanúsított nemzeti erényeinkre hivatkoznak.

Hát mik voltak ezek a nemzeti erények?

Hogy az ősiség, nemesség, kiváltságok Magyarországból a jogegyenlőség alapján egy új és demokratikus Magyarországot kezdtünk építeni, ez még nem indokolna meg semmi különös szimpátiát. Ezt akkor a világáramlat

ha tehát igazunk keresésére akarunk indulni, akkor első teendők, hogy bemutassuk magunkat. Országos és helyi viszonylatban egyaránt áll ez a szükséglet. Akár nemzetünk szempontjából a világ színe előtt, akár csonka városunk szempontjából a Bereckin, Patakon tülök előtt. És majd csak akkor várhatjuk, hogy elősmerjék meg-tiport igazságainkat.

Az eszközök erre sokfélék és mind értékesek, de valamennyi közt a legkülönb: a személyes érintkezés. Aki idegen ide jön és a saját szemével lát, az már nemcsak a bajunkat, de mindjárt igazunkat is látja.

Ez az elgondolás hatalmas erkölcsi alapot ad — sok anyagi értéke mellett — annak a legújabb karitatív munkának, amelyet Széll Józsefné főispánné fáradságtalansága a feltámadás ünnepén indít meg Sátoraljaujhely érdekében.

Az akció keretében lehetősége nyílik annak, hogy ujhelyi, illetve zempleni gyerekek minden anyagi áldozat nélkül megnézhetik Pestet, nyaralhatnak Budán és beutazhatják Európát, — viszont pesti, ill. külföldi gyerekek jönnek Ujhelybe.

Aki akár mint szülő, akár mint pedagógus foglalkozik a gyermeki lélekkel, az óriási horderejűnek érezheti egy ilyen akció lényegét. A minden impresszió iránt érzékeny emberi lélek érzékenysége köztudomásúan a gyermekévekben a legfokozottabb, a gyermek impressziók az egész életre kihatnak hát, aminek folytán felbecsülhetetlen értékük van azoknak az impresszióknak, amelyeket egy gyermek raktároz el magában pl. egy négyhetes külföldi tanulmányúton. Manapság már bűn a gyermeket négy fal közé zárni és amikor alkalom van rá — mint a főispánné mostani akciójában, — súlyos bűn nem kielégíteni az örök gyermekérdeklődést utaztatással; bűn nemcsak a gyermek ellen de bűn a köz ellen is, hisz ezáltal hasznosabbá nevelődhetnek és olyan bűn, aminek az indítóoka sem mentés, mert a gyerekképzés jelen esetben éppen a legindokolatlanabb.

A mi 8—14 éves gyermekeink,

fiúk is, lányok is el fognak mehetni Pestre, csupán a vasuti jegy árának 1/3-át kell fedezniük. Egy hétig a főváros vendégei lesznek, tanári felügyelet és kalauzolás alatt. Vagy akinek majd úgy tetszik, ugyanazért a pénzért négy hétig élvezheti a budai levegőváltozás előnyeit. Vagy ha még többre vágyik és 14—17 éves fiúgyerekek, akkor négy hétig fogja járhatni megfelelő nevelés- és egészségügyi felügyelők vezetése alatt Német-, Francia-, Olaszországot, Bulgáriát és mindezt csupán az Ujhelyből—Bpestre, valamint Bpestből—Ujhelybe szóló III. osztályu vasuti jegy árának 1/3 részéért. Még a gyerek esetleges zsebpénze is cenzurázott!

És mindez nem blöff!

Mindannak u. i. amit ez ujhelyiek kaphatni fognak — igaz, hogy van ára, tehát nem ingyenes, de nem az érdekeltek fizetik.

Fizetni majd Széll Józsefné főispánné fog; még pedig gyűjtés a munkájával, amely a pesti cseregyerekek Ujhelyben való internátus jellegű elhelyezését fogja biztosítani.

És hogy az örök aggályoskodók is megnyugodjanak: a piaci árak sem fognak emelkedni, mert az érkező gyerekek minden élelmiszer szükséglete már is le van kötve, sőt le van foglalva már annak az ötven külföldi diáknak az élelmiszer szükséglete is, akik a fenti akciótól függetlenül fognak négy hetet tölteni Ujhelyben! (—s—s)

Hit, remény, szeretet

Írta: Bereznay Éva (Kassa).

Akarom:

A csapást jámborul viselni,
A félelmet az életben megvetni,
A helyes utat mindenkor fellelni
S a szegényt igazán szeretni.

Akarom:

Hogy éljek, ha megteremtett Isten,
Hogy egy célt hittel szolgáljak
S a rossznak jóval elébe vágjak,
Álnok dolgokat soha ne imádjak.

Akarom:

A hitet mélyen szívembe rejteni,
A reményt örökké táplálni, szeretni
S a szeretetet féltve gondosan őrizni,
S e három szép virágot díszes bokré-
tába kötni.

Senki sem akart lenni...

Sehonnai bitang ember

Ki hogy ha kell, halni nem mer,
Kinek drágább rongy élete,
Mint a haza becsülete.

És mikor hazánkra törtek hét felől, a Kossuth Lajos hívó szavára tiz- meg tizezer jobbágy és zsellér fiu tépte ki magát az ölelő anyai karok közül; kiürültek az iskolák, elnéptelenedtek a szeminariumok és megszületett a csodálatos ifjusereg, mely nem tudni hogyan támadt, napok születték, mégis mintha szülte volna három század. Még emlékeznek rá barátaink, hogy ez az ifjusereg elkergette a horvátokat, megverte a rácokat, az oláhokat, csak éppen a cseheket nem verhetette meg — a saját nevük alatt — mert a cseheket akkor még osztrákoknak hívták.

A mostani „nagy felszabadítók” akkor az önkényuralom soldateszkájához tartoztak és a Branyiskónál a vitéz tót honvédek gyilkolták, igaz, hogy ezek még jobban őket.

Budapesti Nemzetközi Vásár

1929 május 4-től—13-ig

A magyar ipar egységes bemutatója.

50%-os

utazási kedvezmény!

Részletes felvilágosítás és vásárigazolvány kapható Budapestenv a Vásáriródnánál, V., Alkotmány-u. 8.

Sátoraljaujhelyen: az Ipartestület Elnökségénél.

(A vásárigazolvány ára 3 P 20 fill.)

Egy új dalnok érkezett...

Hallotta már az új Philips 2007. számú hangszórót?...

Kérje a kereskedőjét, hogy mutassa be Önnek, ez ismét egy

PHILIPS

De talán ezek a legendás harcok, ez a heroikus erőfeszítés sem lett volna elegendő ahhoz, hogy a tőlünk távol álló népek tiszteletét és becsülését vivja ki számunkra.

Kellett ahhoz még más is, az erkölcsi alap. Kellett hozzá az is, hogy a mi harcunk kétségtelen önvédelmi harc, a 900 éves független Magyarország élet-halál harca legyen azzal a százados törekvéssel, mely a magyart nemzeti önállóságától akarta megfosztani.

És a mi harcunk az volt: harc a szabadságért, harc a függetlenségért, harc a nemzeti létért.

Ezt a harcot olyan becsülettel vívta meg a 48-ki nemzedék, hogy annak árán elkölthetetlen örökséget hagyott unokáira. Ennek az örökségnek külföldi barátaink előtt magas árfolyama volt.

Becsüljétek meg ezt az örökséget és tegyetek erős fogadalmat, hogy a 48-as hagyományokhoz hűtlenség nem lesztek soha.

Nem, nem, soha!

A Sátoraljaujhelyi Ipartestület évi közgyűlése

F. hó 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepének délutánján, tartotta a városháza tanácstermében évi **rendes közgyűlést** a Sátoraljaujhelyi Általános Ipartestület.

Minden évben eseménye az évi közgyűlés az iparosságnak, de minden évben szomorubb és lehangolóbb a sátoraljaujhelyi iparosság életében, mert telve van a trianoni helyzet szülte megoldatlan problémákkal, 600 iparosunknak a rettenetesen megnehezült életfeltételekkel folytatott emberfeletti küzdelmének mi jót sem ígérő kilátásalanságának szorító hangulatával.

És mégis jólesően kellett megállapítanunk iparosságunk komoly önfegyelméletességét, minden szélsőségtől mentes elszántságát a helyzet nehézségeinek leküzdésére s a vállvetett munkára való készségét a jobb jövő kiharcolására.

A Himnusz elénekzése után **Fekete Károly** ipartestületi elnök nyitotta meg a közgyűlést s kegyeletes szavakkal bucsuztatta el **dr. Füzesséry Zoltán** az ipartestület korán elhunyt iparhatósági biztosát, kinek emlékét, indítványára, a közgyűlés jegyzőkönyvében megörökítette. Majd meleg szavakkal üdvözölte **Szentgyörgyi Géza** lapszerkesztőt, a városi tanács által kiküldött új iparhatósági biztosát, akinek programját a közgyűlés megértő méltánnyal fogadta.

Fekete Károly elnök, folytatva megnyitó beszédét, kézenfekvő okfejtéssel vázolta az ipari foglalkozások minden ágazatának valóságát, mellyel az iparosság küzd ebben a produktív területének csaknem teljes egészétől megfosztott trianoni városban.

Rámutatott másfelől a helyzet orvoslásának eszközeire, sürgette a megértő iparpolitikát, a külföldi áruk behozatalának korlátozását s az iparosság régi óhaját, az egyfajta formális adórendszer megvalósítását. Türelemre és kitartásra kérte végül iparostársait.

A nagy tetszéssel fogadott elnöki megnyitó után **Csernyiczky Kálmán** tükör referálta az évi jelentéssel kapcsolatban a zárszámadásokat és a költségvetést. A tagoknak nyomtatásban is megküldött, nagy gondnal és hozzáértéssel megszerkesztett évi jelentés, mindenben hű tükrö a Testület egyévi életének. A békeszerződés revíziójában jelölve meg a jelentés a bajok orvoslásának főeszközét, a revízió hatalmas táborába szólítja az egységet, törekvést erősítő számottevő tényezőül a sátoraljaujhelyi iparosságot.

A jelentés ezen részével volt kapcsolatos **Schwarzbari Lipót** és **10 társának Lord Rothermere** üdvözlésére vonatkozólag benyújtott indítványa, melyet a közgyűlés nagy lelkesedéssel tett magáévá. Az indítványozók különösen is aláhúzták, hogy a megcsontított város iparosságának üdvözlése annál jelentőségesebb, mert a nemes lordnak az igazságért folytatott nagy harcában, nyomasztó helyzete folytán a legközelebről érdekelt a sátoraljaujhelyi iparosság is.

**A SINGER VARRÓGÉPEK
MÉGS A LEGJOBBAK!**

A zárszámadásokat és költségvetést elfogadta, illetve jóváhagyta a közgyűlés és **Róth Béla** gépgyáros indítványára, az iparosság érdekében teljesített buzgó és odaadó munkásságért köszönetet szavaz az elnökségnek.

Tárgyalta végül a közgyűlés **Poós József** és társainak a társadalombiztosítási díjak csökkentésére vonatkozó indítványát s azt magáévá téve, elhatározta, hogy felirattal fordul a népjóléti miniszterhez.

A közgyűlés a Hiszekegy elénekzésével ért véget.

H I R E K

Áldd meg a Hazát!

Kinosan nyögve sóhajtott a rab,
Homlokán dagadtak verejtékek,
Leke sír, bánkodik megcsontult honán,
— Öneki ez' addott eddig kenyeret.

Megláncolt erő, bus magyar harag,
Tüzes szemében büszke dac honol.
Győz az igazság s a szent Akarat,
Isten is azt mondja: vesszen Trianon!

Vessen, aminek pusztulnia kell,
Pusztuljatok ti is: horda, csöcselék!
Szivemből gyűlöllek! Hazám nem hagyom!
Rajta! Kínóztatok, ha most sem elég!

Magyar vér csurog a bús Golgothán:
Szeretett Hazámnak kell az áldozat;
De él az Isten! a sors kezében
S büntetésre készen ő se vár sokat!

Jöjjön, hogyha kell vértanu halál,
A Lélek, az Eszme az csak él tovább!
Akkor is az lesz utolsó szavam:
Magyarok Istene áldd meg a Hazát!
Szikszay Zoltán.

Lapunk legközelebbi száma április hó 6-án, szombaton a rendes időben jelenik meg.

— **Husvétii istentisztelet és szertartások.** Rom. kat.: Husvétvasárnap reggel 7 órakor a husvétii eledetek megáldása. A szentmisék sorrendje első és másodnapon ugyanaz, mint vasárnapokon. Husvét harmadnapján d. e. 9 órakor szentmise. — Gör. kat.: Husvét vasárnapján reggel 8 órakor csendesmise, 9 órakor nagy-mise, utána husvétii eledetek megáldása. D. u. nagyvecsernye. Husvét hétfőn nagymisén szentbeszéd, miroválás s utána körmenet. Husvét kedden az istentiszteleteket a szokott vasárnapi rendben tartják meg. — **Református:** Husvétvasárnap d. e. 10 órakor istentisztelet, után Urvacsoraosztás, d. u. és másnap istentisztelet d. e. 10 és d. u. 3 órakor. — **Ág. ev:** Vasárnap d. e. 10 órakor istentisztelet. Egyházi beszédet mond **dr. Domján Elek** főesperes. Istentisztelet után Urvacsora. D. u. 3 órakor istentiszteletet tart **Szikszay Zoltán** s. lelkész. Másodnap d. e. 10 órakor iententisztelet.

— **Doktorráavatás.** **Molnár István** és **Staut József** sátoraljaujhelyi lakosokat a szegedi

BIBER SZIGETEL

**BETONT, FALAT,
TALAJVIZ, NEDVESSÉG,
SAVAK · ELLEN.
POR SZÁRAZ · HELYSÉGEKET
TEREMT**

Gyártja: **BIBER MŰVEK** KÁTRÁNYIPARI-R-T.
BUDAPEST, V. Vilmos-császár-út 22.

Ferenc József tudományegyetemen a jogtudományok doktorává avatták.

— **Kiss Ernő esperes fél-évi szabadságot kapott.** A sátoraljaujhelyi ref. egyház presbiteriuma keddi ülésének határozataképen **Kiss Ernő** esperesnek, aki amerikai tanulmányutrá kapott meghívást, félévi szabadságot adott. **Kiss Ernő** minden valószínűség szerint április 10-én indul amerikai útjára.

— **Zempléni vármegyei Kazinczy-Kör** április 3-án este 6 órai kezdettel a vármegyháza nagy termében rendezte estélyét. A műsor keretében **Novák Sándor** sarospataki főiskolai tanár a modern líráról tart előadást, **Simonffy Margit** budapesti szavaló művésznő szavalt, ezenkívül több zene- és énekszám fogja tartalmassá tenni az est műsorát.

— **Eljegyzés.** Nagymadi és várbogyai **Bogyay Mária**t (Székesfehérvár) eljegyezte nagymadi és várbogyai **Bogyay Elemér** földbírtokos (Sárospatak).

Nyeviczkey Erzsébetet, **Nyeviczkey László** városi főjegyző leányát eljegyezte **Onczay Gyula** (Sátoraljaujhely).

Palocsai Pauliczky Etike (Sátoraljaujhely) és **Kabay Andor** jegyző (Alsóberecki) jegyesek. (Minden külön értesítés helyett.)

— **A sátoraljaujhelyi leventék tavaszi ünnepe.** Április 15 és 22 én rendezte tavaszi ünnepét a sátoraljaujhelyi leventeegyesület. Az új városi színházban több mint száz szereplője lesz a nagysikerűnek ígérkező előadásnak, amelynek rendezésén — élén **Boronkay László** néval — nagyszámu rendezőség buzgólkodik. Ipar és festőművészek, tánc-tanárnok és zenetanárok dolgoznak a kétségtelenül nagy siker reményében. Az ujhelyi színpad

olyan szép lesz, olyan varázslatos képek fognak gyönyörködtetni ezernyi változat és színpompában, hogy ez az előadás felejtethetetlen élményt fog jelenteni nemcsak a szereplőknek, de a legművészebb izlésű közönségnek is. A levente-ünnepély fővédnöke a hölgybizottság részéről **Szell Józsefné**, főispánné; fővédnökök: **Szell József** főispán, **Bernáth Aladár** altábornagy, vegyesdandárparancsnok, **vitéz pávai Mátyás** Sándor az Országos Testnevelési Tanács társelnöke. A rendezőbizottság elnöke **Taugner József** vm. testnevelési felügyelő, alelnök **Mattyasovszky Kálmán** vm. tb. főjegyző, főrendező **Rosenmüller Zoltán** dr. rendőrfogalmazó. Az előadások kezdete mindkét napon este 7 órakor. Jegyek a Gojács tőzsdében április 1-től kezdve válthatók a jelentkezés sorrendjében. A részletes műsort legközelebbi számunkban ismertetjük.

— **Az amerikai rendőrség egyik osztagát** mutatja be működés közben **Indian** motor-kerekpáron a mozi április 1-én. Bizonyára érdekelni fogja olvasóink figyelmét, hogy az **Indian** motorkerekpár képviselője **Rosenberg** és **Hammer** Debrecenben van.

— **Figyelmeztetés a sorsjegytulajdonosok részére.** Mivel a XXII-ik magyar kir. osztálysorsjáték I. osztályának húzása már április 12-én megkezdődnek, az osztálysorsjáték fő-elárúsítói felkérlek mindazokat, akik a postán címükre beküldött sorsjegyek árait még nem küldték volna be, sziveskedjenek az esedékes összeget azonnal kifizetni, mert a nyerevényekre való jogukat csak úgy biztosíthatják, ha a sorsjegyek árait még a húzás előtt kiegyenlítik. Akik a sorsjegyet bármilyen oknál fogva nem óhajtják megtartani, azt azonnal küldjék vissza, hogy a nagyszámu előjegyzőkhöz eljuthatók legyenek.

— **Szipál** fényképészeti műterme a husvétii ünnepek előtt új vezetőt kapott. Az új műterem vezető az országos kiállításra nagy ezüstérem, valamint mesteri oklevéllel lett kitüntetve és így garanciát nyújthat arra, hogy a műteremben szolid árak mellett a legjobb és legizlésebb felvételeket készíti.

A világ legmegbízhatóbb
motorkerekpárja
az **Indian**

Erről meggyőződhet, ha április 1-én városunkban bemutatásra kerülő filmet megtekinti, mely az amerikai rendőrség motorkerekpár osztagát mutatja be működés közben **Indian** motorkerekpárokon.

Közvetképviselő: **Rosenberg és Hammer** Debrecen

GYAKORLOTT GÉPIRÓNÓ
kerestetik. Jelentkezni lehet:
Vármegyeháza, földszint 18
ajtószám alatt.

XXII. magyar kir. osztályorszájék

84.000 sorsjegy 42.000
nyeremény
Minden második sorsjegy nyer.

Legnagyobb nyeremény szerencsés
esetben

500.000

egy félmillió pengő.

Jutalom és nyeremények:

300.000 50.000 20.000

200.000 40.000 15.000

100.000 30.000 10.000

25.000 5.000

stb., stb. összesen

7.722.000 pengő készpénzben.

84.000 sorsjegy közül 42.000, tehát

minden második sorsjegy nyer.

Az I. osztály huzása már
1929 április 12-én kezdődik

A sorsjegyek hivatalos árai:

Nyolcad	Negyed	Fél	Egész
3 P	6 P	12 P	25 P

Eladó építő faanyag.

38 darab 6 $\frac{1}{2}$ m. hosszú 4 $\frac{1}{2}$

collos gömbfa

26 darab 2 $\frac{1}{2}$ m. hosszú 4

collos gömbfa

31 darab egyöles 8x9 collos

keményfagerenda

23 darab 8x9 collos 9 méter

hosszu gerenda

26 méter 8x9 collos puhafa-

gerenda

235 m.² (négyzetméter) egycol-

los deszka

mind jó karban, használt talpon

vagy lebontva.

Bővebbet **Magary Kál**

mán Alsóberecki.

FOGALOM

a közönség körében az a tisztaság,
rend és előzékeny kiszolgálás, melyet

20% engedmény

adása mellett nyújtunk ezen lap
előfizetőinek,

legolcsóbban

nálunk étekezhet, mert olcsó áraink-

ból külön kedvezményképpen

(P 1.50-es menüt kivéve)

10%

engedmenyt adunk.

SEMMI

költsége sem az érkezéskor, sem az

elutazáskor, mert szemben vagyunk

a **KELETI PÁLYAUDVARRAL.**

Magyaros vendégszeretettel várjuk

családi szállodánkban. 2

Park-Nagyszállóda

Budapest, VIII., Baross-tér 10

A Bodroghközi Tiszaszabályozó Társulat Igazgatósága

a tulajdonát képező s Karcsa községben levő
ingatlanainak bérbeadására

folyó évi április hó 8-án d. e. 10 órakor

a sárospataki székházában

szóbeli nyilvános versenytárgyalást
tart.

Az évi bérösszeg kikiáltási ára 700 pengő. A bér-
let tartama 1929. évi május hó 1-től számított 5 év.
A bérlet tárgya 6 szoba, konyha és mellékhelyisé-
gekből álló lakóépület, továbbá istálló, kocsiszin, ser-
tésöl és faskamrából álló melléképület, különálló pince
és kb. 2 magyar hold területű veteményes és gyümöl-
csös kert.

A versenytárgyaláson résztvenni szándékozók leg-
később a versenytárgyalás megkezdésére kitűzött idő-
pontig kötelesek 80 azaz nyolcvan pengő bánatpénzt
a versenytárgyalás vezetőjénél letétként elhelyezni, mely
összeg az árverés után az elfogadott ajánlattevőnél
óvadékanak kiegészítésére fog felhasználni.

A bérleti feltételeket is tartalmazó szerződés mintája
a társulat irodájában a hivatalos órák alatt (d. e. 8-12
és d. u. 3-5) bármikor megtekinthető.

Érdeklődők a bérlet tárgyát Hoszták László tár-
sulati ór, karcsai lakos vezetésével tekinthetik meg.

A társulat igazgatósága az ajánlatok elfogadása, vagy
el nem fogadása tekintetében minden jogot fenntart
magának.

Sárospatak, 1929. évi március hó 23-án.

Ujváry Dezső

m. kir. gazd. főtanácsos,
ig.-főmérnök.

A legjutányosabban szeresheti be
a legjobb minőségű festék-, padlóakk-, háztartási-,
kefe-, ecset-, olaj-, kátrány-, fedéllemez szükségletét

ASZTALOS BÉLA festék- és háztartási
cikkek áruházában

Sátoraljauhely, városi bérpalota (Vörös ökör épület.)

Árverési hirdetmény.

Lengyel Dezső sátoraljauhelyi bej. kereskedő ügy-
felünk nevében Weber Ferdinánd makói hagymakeres-
kedő kárára és veszélyére a sátoraljauhelyi királyi köz-
jegyző közbenjöttével, a K. T. 347. szakasza értelmé-
ben nyilvános árverésen el fogjuk adni az ügyfelünk
részére leszállított, de ügyfelünk által eladó rendelkezésre
bocsátott 50 mm. makói vereshagymát.

Az árverés j. évi április hó 2-án d. u. 3 órakor

fog megtartatni ügyfelünk Árpád u. 1. sz. alatt levő
raktárhelyiségében, ahol az elárverezendő hagyma meg-
tekinthető.

A hagyma a legtöbbet ígérőnek fog eladatni.
Vevő a vételárát nyomban kifizetni és a megvett
hagymát elszállítani tartozik.

A hagyma minősége tekintetében ügyfelünk sem-
miféle felelősséget nem vállal.

Vevő tartozik a vételi illetéket és forgalmi adót is
megfizetni.

Sátoraljauhely, 1929. március hó 29 éi.

Dr. Safir Jenő

és

Dr. Safir Miklós

ügyvédek.

Legszébben fest,
tisztít
özv. Rakovszky Sándorné helmfestő
Bercsényi ucca 5. szám

A tokaji kir. járásbíróóság mint
telekkönyvi hatóságtól.

Tk. 553/1929. szám.

Árverési-hirdetmény-kivonat.

Viktuália Kereskedelmi Rt. buda-
pesti bej. cég végrehajtónak Ber-
ger Lipót végrehajtást szenvedő
ellen indított végrehajtási ügyében
a telekkönyvi hatóság az újabb
árverést 1498 P 56 fillér tőkekö-
vetelés s járuléka behajtása vé-
gett a tokaji kir. járásbíróóság terü-
letén levő, Tarcal községben fekvő
s a tarcali 1578. számú telekkönyvi
betétben A. I. 1., 2. sor, 807. és
808. hrsz. alatt foglalt ház és kert-
nek Berger Lipót nevében álló fele-
részére 3600 pengő kikiáltási ár-
ban elrendelte.

Az árverést 1929. évi május
hó 6-ik napján délelőtt 10
órákor Tarcalon a község házá-
nál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok
a kikiáltási ár kétharmadánál ala-
acsonyabb áron nem adhatók el.

Az árverelni szándékozók köte-
lesek bánatpénzzel a kikiáltási ár
10%-át készpénzben, vagy az
1881: LX. t.-c. 42. §-ában meg-
határozott árfolyammal számított
óvadékképes értékpapírosban a
kiküldöttnek letenni, vagy a bánat-
pénznek előleges bírói letétbe
helyezéséről kiállított letéti elis-
mervényt a kiküldöttnek átadni és
az árverési feltételeket aláírni (1881:
LX. t.-c. 147., 150., 170. §§.;
1908: XL. t.-c. 21. §.)

Az, aki az ingatlanért a kikiál-
tási árnál magasabb ígéretet tett,
ha többet ígérni senki sem
akar, köteles nyomban a kikiáltási
ár százaléka szerint megállapított
bánatpénzt az általa ígért ár ugyan-
annyi százalékáig kiegészíteni.
(1908: XLI. 25. §.)

Tokaj, 1929. évi február hó 9.
napján. Nemes s. k., kir. íb. elnök.

A kiadmány hitelűl:

Károlyi
irodatiszt.

Nyomdahelyiségünk

Vármegyeház II-ik udvar
első emelet.

SINGER
VARRÓGÉPEK

mégis a legjobbak!

KAPHATÓ:

SINGER VARRÓGÉP

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG

Sátoraljauhely

Rákóczi ucca 10